

gyének főispánja pedig 25 frtal járultak. Ugy hisszük, hogy az összes adakozók, vagy felülzúzóik névsorát a béli rendszerség e lapok útján is közzé fogja.

Rolitikai szemle.

A titokzatos világát éljük. Mindenki hallgatást fogadott. Bécsben az urak háza titkos tárgyalásait tartják feszülttárgyalás politikai világot. A tárgyalások folyamát a legutóbbi fátyol fedi, csak annyit tudnak róla Bécsben, hogy azok a váms- és bankkérdés, illetőleg a magyar kormány o tekintetben támasztott követeléseinek mikénti kielégítése körül forognak. Az osztrák képviselőház pártjai semmit sem akarnak hallani engedelményekről s méltányosságról Magyarország iránt, s készek a kormányt megbuktatni, ha csak a legközelebb is hódol e szempontoknak.

A „baladó” s többi „alkotmányhú” pártok nagy ingerültséggel nézik az urak házának tárgyalásait. Roppanat félnék, hogy a kormány emancipálni akarja magát tőlük s hogy a váms- és bankügyi kérdések megoldásánál az urak házára támaszkodva akar eljárni. E félelem tükröződik vissza legalább az „osztrák érdekek” hű képviselője szeretetreméltó „Noue Fr. Ressa” hátsbjairól.

A kisbirtokosok hitelügyének javítása végett összehívott enquet jan. 23 d. o. tartotta második ülését, melyen Csemeghy államtitkár kijelentette, hogy a kormány a jövő ülésen konkrét kérdéseket szándékozik az enquet elé terjeszteni.

Bécsben a birodalmi tanács bizottság, az adó-reform- és büntügyi bizottság ülészik. A munkásügyi bizottság Ausztria különböző munkás egyesületeinek kérvényeit tárgyalja, a munkások helyzetének javítására nézve. Az adóügyi bizottság az adó-reformiránti tervszöveget vizsgálja, míg a büntetőügyi bizottság a büntető törvénykönyv részleteivel bíbelődik.

A tekintélyes külföldi lapok folyton Andrásy reform-javaslatával foglalkoznak.

A „Temps”-nak londoni értesülése: hogy Derby lord, a keleti kérdésben elfoglalható álláspontokra és az Andrásy-féle jegyzőkhöz való csatlakozás feltételeire nézve a 18-iki angol minisztertanács megtagadása előtt mily intencióknak adott kifejezést, következőleg hangzik: „Az ottomán birodalom integritásának fenntartása.

A szultán függetlensége a fölkelőkkel és a hatalmakkal szemben.

Andrásy gróf reform-tervezete egyszerű észrevételek és tanácsok alakjában terjesztessék a szultán elé, melyeket szomszédoságuknál fogva érdekelt barátok adnak neki, oly czélból, hogy a béke az ottomán területen helyreálljon.

Semminemű coactivit jegyzők ne terjesztessék elő. Mindenki hatalom szóbeli jegyzékkel éljen, melyet nagykövete olvas fel.

Mihelyt a szultán eltogadja a hatalmak észrevételeit és hajlandónak mutatkozik azokat figyelembe venni: a hatalmak pressiót gyakoroljanak a fölkelőkre és a belgrádi és centinjei udvarra.

Ha a fölkelők nem raknak le a fegyvert, és ha tavasszal az ottomán hadsereg nem lenne elégséges a fölkelés elnyomására: felszámolhatók Ausztria jó szolgálatai (bons offices), katonai segítség alakjában. De az osztrák intervenciónak csakis a szultán megegyezésével, az ő nevében és érdekében lehessen helye.

Gazdaszat.

A szénsavas natronnak (szoda) előnyös alkalmazása a háztartásban. Hogy a tej megsavanyodást megakadályozzuk, egy liter tejhez egy kávőkanálnyi szénsavas natront kell keverni. A megsavanyodott főzelék vagy leves ismét élvezhetővé válik, ha azt szénsav natronnal újra fölmelegítik. Az avas vajot, vagy avas zsírt ismét teljesen használhatóvá lehet tenni, hogy ha mindkettőt többször kimossuk oly vízben, melyben egy evőkanálnyi szénsavas natron van feloldva. Ha hűvelyes növények hosszabb főzés után sem puhulnak, akkor ismét csak szénsavas natront kell hozzájuk vegyíteni, hogy néhány perc alatt hővelőktől elváljanak. Ha végre azon vízhez, melyben kávét, vagy teát akarnak főzni, szénsavas natront vegyítünk, mindkettő erősebb és jobb lesz. Angliában sokféleke használgják a szénsavas natront, a gyakran kellemetlen ízű élesztő helyett is, mindenféle sütőmenny készítésénél.

A sonkák pácizolása veszélyes módra. A sonkákat, míg kissé meleg — bedörzsölik erősen sóval s egy kevés salétrommal. Miután így 8 napig állottak (naponként megforgatva és megöntözve) készül az úgynevezett pác. Egy pint vízhez vesznek egy inceszlő jó borecetet — két össemarok zuzott borókát (fonyómagot) egy csomó kakuk füvet, meglehetősen vörőshagymát összeméltve, nemkülönböztetve zuzott foghagymát, egy kevés magyarborsot, gyömbért, s végre majoránát: mindent két óráig főzik. Mielőtt a sonkák ezen páczba jönnének — le kell előbb őket 24 óráig jól nyomtatni, hogy így azt jobban magukba vegyék. A páczot csak meghűtlen szabad a sonkára önteni, s így marad gyakoribb megforgatás mellett 15 napig.

A dohos zab kellemetlen szaga mielőbb megszűnik, hogy ha magyór nagyságu zuzott faszenet keverünk a zab-rakás közé, melyet 10—14 napig érintetlenül hagyva, végre keresztül bocsátjuk a szelelő rostán, hogy a széntől, — mely a dohos szagot tökéletesen magába vette — megszabaduljon.

Hirek és vegyesek.

†

Lapunk bezártakor vesszük a megrendítő hirt, hogy

DEÁK FERENCZ

e hó 28-án fél 11 órakor meghalt.

Az egész ország gyásza kíséri halálát.

Temetése február hó 3-án lesz.

Személyi hír. Gróf Gyürky Abraham ügyünk főispánja e hó 26-án este érkezett B.-Gyarmatra, honnan 23-án délelőtti órákban távozott.

A megyei statisztikai bizottság egy miniszteri rendelet értelmében e hó 27-én tartott ülését B.-Gyarmaton melyen elhatározta, hogy esztendőben febr. 3-án tartja alakulási gyűlést s egy öt tagú bizottságot választott az alakulási módokat megvitelére.

A tisztújítás B.-Gyarmaton mint nagy közsgben januárius hó 26-én ejtett meg következő ordmennyel: a város bírójának Buriusz Mihály, helyettes bírónak Papp László, beltanácsosoknak: Sinkovics Samuol, Nagy Gábor, Vilcesek Ferencz, Opicz Károly, Galgóczy János, Nagylabancz József választották meg, közfelkiáltással. Pénztárnokul: Sulez Lajos, Közgyámul: Huguycz Zsigmond, városi orvosul pedig Felsenburg Ferencz egyhangulag választották meg. — A megválasztott tisztikar a képviselő testület jelenlétében a törvényes esküt még az nap totte le. — Folyó hó 27-én tartott városi közgyűlésen a beltanácsnokok közül Opicz Károly választotta meg a képviselő testület által a kapitányi teendőket vitelére, Vilcesek Ferencz volt városi kapitány helyébe.

A tombolából, mely úgy látszik, a hosszú farsangi idény alatt egyedül táncmulatság lesz, legalább eddig nincs több kilátásban, szép kifejlésnek indult. A tombola tárgyak iránt számos megrendelések történnék egyes kereskedésekben, sőt az alispáni hivatalban néhány helyről küldtek is már több kisebb nagyobb értékű tárgyakat a lefolyt héten, melyekről és a jövő héten beküldendőkéről hírlapi listástromot fogunk vezetni nyilvános nyugtatás végett. A kibocsájtott 3000 drb. sorsjegyből is igen sok fogyott el. Mindezen előjelek odamutatnak, hogy e bál iránti érdeklődés nagy mérvet öltött. Mint halljuk a bálányát e héten szándékozik folkérni egy három tagú bizottság.

A reunió bizottság a következő nyilatkozattal szünteti be a reuniókat: „Két táncestély megtartása czéljából volt szerencsése az alulírott bizottságnak a t. cz. közönséget 1876. január 29. és 1876. február 26-ára meghívni. Azonban a legnagyobb tevékenység dacára az egyes családok részvétele és néhány fiatal ember abbéli öllonvetése következtében, — miszerint a Balassa vendéglőből a megyeház nagytormába áttett két estélyre nem kötelezték magukat aláírásukkal — az obbeli legbizuzóbb törekvésünk hajótörést szenvedtek. Midőn tehát a nagyérdemű közönség azon részétől, mely szíves megjelenésével szerencsétlenül volna, bocsánatot kérnénk, tisztelettel értesítjük, hogy a novezott két estély mondot okokból elmaradt. A beüzott öszgek visszaadotnak. Mi úgy tuljuk, hogy e bizottság a b. gyarmati fiatalság által lett a rendezéssel megbizva, s ökép, ha a két reunió rendezése a viszonyok és körülmények miatt lehetlenő volt: a bocsintatás felett az öszes fiatalságnak kellett volna határoznia. Eszerint a bizottság eljárása nem correct már azért sem, mert ha e kérdés a b. gyarmati ifjuság előtt felvetetik, nehezen hisszük, hogy a kedves és a mult években alig várt reuniókat elejtette volna s nem gondolkodott volna oly tényezőkről, melyek által ily egyszerű dolgo: minden tekintőria nélkül keresztülvigyon, főkép most, midőn a hosszú farsang alatt csak az egy tombolából van kilátásban, úgy hogy sok család kénytelen lesz más városban élvezni a farsangi idényt. — Megegyedjük, hogy a bizottság sokat fáradozott, s azért köszönetet is érdemel, de a b. gyarmati családokat részvételestől való elvonni nem lehet, s ama „nőhány fiatal ember” nem nyom annyit a lábba, hogy azok ily népszerű mulatságokat képesek lehetnének megakadályozni.

Az angol kinasszonyok nőnevelésében január hó 27-én tartott táncpróbát Zaembery J. tánczmester a nőnevelde tanítványaival szép közönség előtt. Igen szép ügyességet tanusítottak a nővendékek a szépművészet öme nemében, különösen a magyar magány de-

ÉJSZAK FELÉ.

UTI KÉPEK.

V.

(Folytatás.)

Álom az emberiség jótörője. — Ezt bebizonyítani különösen angol király előtt nehéz volna, de mégis úgy van. Alig van nagyobb élvezet annál, mikor az ember elfáradva eltörődve végignyújtózik fekhelyén, s lehelletének arányos ütésvéről várja a pillanatot, mikor, Morpheus karjaiba fogadja. Es ez élvezetben minden ember, minden nap részesült. Szent Morpheus mi nagyok a te kegyeid!

Ha vannak is emberek, kiktől az álom megtagadtatott, az csak onnan van, mert holmi elkényeztetett papácskák megengedik maguknak a fekete után is Morpheus uram lágy ölébe dűlni. Az osztályrészt tehát ők veszik ki kétszeresen, hogy a szegény kórágyon fekvőknek vagy más gond által terhelteknek egy se jusson. Hah kapzsi a világ. Alomban hátterbe szorul a való — s ki ne szeretné a valót feledni?

Álomban a szomorúság fellegei eloszlanak, és nem várt öröm napnak sugarai mosolyognak feléd. (Innen van, hogy a gyermek — a ki sírva fektűt le — jóízűt nevet álmában. —)

Álomtól a test erőt vesz mondja egy életrend szabály.

Es én mindezek dacára szívemből üdvözöltem a reggelt. De a nap nem mosolygott le a földre, egy idő óta egészen elment a kedve a mi kedves jó Anyánkkal kacérkodni. — Ha tudná mennyi pénzünkbe kerül az nekünk ...

A delnő, már t. i. Nap ur pillantásainak tárgya — bánatában hajszaíait nyirítja le, hogy azokat ölszámsra pardon méterszámra hasogatva házi tűzhelyünkön fidozatal hozzuk élelmes fakereskedők pénzvágányak. —

Dresda a szász királyok széke, elég csinos arra nézve, hogy Bérlin lehetett volna. Igen! Dresdának német birodalmi székvárosnak kell vala lennie, ha a szász trónon ülő fejedelmek felfogták volna annak idején a kor szellemét, és saját hivatusukat. . . Most van két udvari temploma Dresdának, egyik evangélikus, másik a róm. cath. — de Dresda mind a mellett, maig sem birodalmi város.

A két templom nem messze van egymástól, s méltó díszet képezik a helyek.

Az evangélikus templomot a XVII. század elején Zsófia hercegnő ujtitatta, — innen Zsófia templomnak is nevezik. Miért is hívják ma udvari templomnak, hisz az udvarnak más templomja is van. Ez utóbbi elnevezés szegény szászoknak csak keserű reminiscenciákra adna alkalmat. Stylusa tiszta göth, bár az újabb kor izlése megösmerszik rajta. Belsője két hájóból áll, s a mi eléggé tanusodik régi származására.

A róm. kath. udvari templom újabb, stylje renaissance. A milyen egyszerű belül, oly pazar kiállítás kivülről. Külsője különösen gazdag díszesekben, számára mintegy 70; melyek mindegyikéért készítőjük 500 sőt 750 tallért kapott, s csak a rajzoló minden egyes szoborért 8 arany jutalomban részesült. Nem csoda, hogy az épület másfél milliótallérnál többbe került. Belül egy nagy ütvesztő van 3 hajója és több kapornája. Egy üveges páholy hátul folyósó által öszsze van kötve a király lakával. — Az oltárkép, mely a festő világ előtt igen jó névnek örvend Meng Raph. „menybemenele.”

Dresdát valaki úgy jellemezte, hogy finom salon város. Erről az oldalról persze fájdalom, a csak átutazó nem ösmerheti meg. Ha engem kérdezne valaki, akkor azt tudnám mondani, hogy Dresda egy muzeum város.

Számsra nézve van 17 muzeum, eltekintve a királyi palotától, mely maga is nevezetes különféle gyűjteményeiről, eltekintve a képművészet és másoktól.

„Zwinger” neve egy nagy négyszög épületnek, mely építésekör egy királyi palota előrészenek volt szánva. — Talán a terv kivitele, tervezőjének tehetőségét felülbaladta, s így az építkezés igba maradt. De e részlet magában is egész és igen megfelel czéljának — muzeum lett belőle. Nagy udvarán Frigyes Ágost szobra áll, alatta alakok, melyek egyenként a bölcseséget, nyajasságot, igazságot és kegyességet ábrázolják. — Az udvar oly tág, hogy nyáron valóságos narancserdővé van változtatva. Télen azonban a dél éjszakerű üvegházak gyermeküket e czélra épült nagyobbzerű üvegházak ápolják. — Valjon nem hántja-e őket a honvágy? Nem háborgatja-e az öhajítás a szép Olaszország szelid éghajlata alatt élni?!

— Az „alte markt” a régi város középpontja, hű képet nyújt a középkori építkezés módjáról. A „neue markt”-on II. Frigyes Ágost fejd. szobra látható bronzból öntött, és az úgy nevezett „Frauenkirche” mely építőjének nevét sokáig fogja hirdetni. A templom Bähr műve. Renaissance stlyben épült, merő koczka kőből, s oly erősen, hogy az 1760-ban svédek által intézett bombázás csak igen keveset ártott neki.

E térről egy elég szűk utcza ismét visszavezet a királyi lakhoz, mely bár legkevésbé sem hasonlít egy városhoz, a német mégis „Schloss”-nak szereti nevezni.

Tehát a „Schloss” egyik utczára néző falán természet feletti nagyságu képekben vannak a szász nemzet uralkodói, a legelső Markgráftól az utolsó királyig megöörökítve. Köröttök az egykor nevezetesebb férfiak. Egy szóval szász ország története képekben. A fejedelmek úgy vannak egymás mögé állítva chronologiai rendben, ki gyalog ki lóháton, — hogy úgy látszik, mintha valamennyien egy ünnepélyes menőben venének részt nyugatról kelet felé.

E kép érdekes tanulmány annak, a ki a különböző korok változó divatjait, fegyverzetét, és azt akarná megtűdni, mikor hogyan vélték kifejezést adni a férfias önértetnek — a barczias büszkeségnek. . . .

Egyik fénypontja Dresdának az Elbo montén elterülő „Brühl-Terrass”.

A part igen fel van emelve, s a lépcsők felett, melyek az emelvényre vezetnek a regg és nap, esto és éj művészi alakzatai láthatók.

A kilátás innen festői, a folyó jobb partja majd egész hosszában látható és baloldalon a Zwinger, mellette az ujon épült udvari színház gazdagon juttalmaz csekély fáradságot.

De az idő pénz, s te folytatod vándorlásod.

Az „öreg hid” élvezet az „új városba”, hol az első téros utcza miudjárt szembe öllik egy — nom merem kimondani — csikós szobor. Csak hogy bizony a pariya már kissé véneeske, meg aztán olyan echt meklemburgi faj — szegénynek sok künja lehet, hogy örkök 2 lábón állásra van kárhóztatva. De a ki öli az aztán legény a talpán, s ha nem is alföldi csikós, de szász király akar lenni. Az „erős Frigyes” emlékszóba ez. — Ah! hogy ül a széles hátán, pedig akár

rokasan volt előadva. — Lang Hummer Franciska nő-nőveldejeben pedig ma lesz a táncpróba, melyre a meghívottak közül szinte sokan készülnek.

A polgári piknik február 1-én fog megtartatni a „kisdudov” helyiségében. Mint halljuk, sokan panaszkodnak a helyiség szűk volta ellen, mert eddig is annyian irták alá az ivet o tavaly kedvesnek bizonyult mulatságra, hogy az óvoda terméi o közösséget befogadni képtelenek lesznek.

Borzasztó esetről tudósítanak Gácsról: ugyanis f. hó 18-án a posztógyárban egy 14 éves kis leányt, ki először ment azon nap dolgozni a gyárba és délutáni 4 óráig szorgalmasan dolgozott, 4 és 5 órákzt a fonógép szíja ruhájánál fogva felsodorta a ezilinderbe hol a vasak által darabokra szaggattatott, először a ballábát szakította ki és beleit tépte össze a rögtön meg nem állítható gép, aztán a gép tejejéről leesett s a jobb lába da abokra törött szét. A borzasztó jelenséget még borzasztóbbá tette azon körülmény, hogy az óvoda terméi o közösséget befogadni képtelenek lesznek. A szegény gyermeken nem segíthettek, mert a gépet nem sikerült megállítaniok. A szerencsétlent a gyár költségén temették el.

Hymen. Deutch Gyula tápio-szelei birtokos e hó 20-án jegyezte el Jaulusz Karolina kisasszonyt Jaulus Kain b. gyarmati jómódú izraelita leányát.

A b. gyarmati ügyvédi kamara részéről köz-hírré tétetik, hogy Gyürky E. gyürki, hontmegyei lakos ügyvéd 1876. évi december hó 20-án elhalálozván, a b. gyarmati ügyvédi kamara ügyvédi lajstromából kitérülte a ügyeire nézve gondnokul Szabó Antal siraki lakos ügyvéd nevezetett ki. Mauks Mátyás b. gyarmati ügyvéd 1876. évi január 14-én elhalálozván, a b. gyarmati ügyvédi kamara ügyvédi lajstromából kitérülte, s ügyeire nézve gondnokul Okolicsányi Pál b. gyarmati lakos ügyvéd nevezetett ki.

Halálozás. Bartók Ádám hontmegyei szolgabíró e hó 22-én agyszélhűdés következtében este 8-ik évében jobblétre szenderült. Nyugodjék békében!

A ki önmagának a nagyapja. Egy miskolci úri ember a következőket írja magáról. Megnősültem. Elvettem egy özvegy asszonyt, kinek férjhez menendő lánya volt — Apám sokszor járt házamhoz, szerelmes lett mostoha lányomba — előtte. — És így atyám vóm, s mostoha lányom, mint atyám felesége anyám lett. Nem sokára feleségem fiat szül, lett atyámnak sógora, nekem pedig nagybátyám, ő lévén mostoha anyám testvére; atyám feleségének azaz mostoha leányomnak is egy fia született, ki természetesen öcsém és mint leányom fia egyszerre unokám is volt. Feleségem, mint anyám anyja, nagyanyám volt, — s így feleségem férje s unokája voltam egyszerre. — Minthogy pedig valamely személy nagyanyjának nagyapja, következőképp önmagamnak nagyapja voltam.

— Régi de nem rossz. Szemere Miklós ifju kedély veterán költőnk mult évi decemberben Kassán időzött s szives barátai körben ott ülvén meg névnapját is, a reá mondott felkötésűtéseket omo toással visszazonozta: „Köszönöm fiuk! szives jó kívánatokat s eljárátokból látom, hogy ti oly magyar fiuk vagytok, kik a politikai iskola léczáján soha rossz deákok nem voltatok, kik soha bíló virágai nem valátok kiket a szél soha meg nem ingatott, kik soha egy perczeszel sem késtetek el a Tiszába bele nem futatok

fekhetne is rajt, so kengyelje se kantárja. Istenem hogy lehet egy király életét egy zabolátlan ló akarom mondani meklemburgira bizoni.

Nem fojthattam el mosolyomat, s nem vettem észre, hogy mig én a szobrot — addig engem egy uri ember kísér figyelemmel.

— Ön bizonyosan idegen uram?

— Láthatja Ön — mondám Bedeckeremre mutatva.

— Micsoda Ön?

— Hm. Uram. Én azt hiszem, hogy eltévesztette a kérdést; talán azt akarta mondani „Micsoda Ön”? Az atyafi kezdett tűzbe jönni, úgy látszik neki is sietős volt a dolga — s nem hitte, hogy o szóvál-tás annyi idejébe kerül.

— Nem, nem! Azt értettem hogy micsoda nemzetbeli?

— Ah ez más. Én magyar vagyok.

— Es van Magyarországon ennél szebb emlékek?

— Ajkamba haraptam. De nem akartam, hogy zavaromat észrevegye.

— Sokat kíván tőlem; de hogy ne hagyjam ki-elévitlenül kívánságát — tehát tudja meg hogy „lesz”? Es csak úgy vonult el lelkem előtt a Széchenyi Hunyady, Petőfy stb. szobor.

— „Schön!” mondá mosolyogva s távozott. S én még csak párbajra sem hívhattam ki.

Balra térve az erős Frigyes szobrától ismét szóles térre jut az ember. A teret „kaiser Wilhelmplatz”, nak hívják; de név és tér nem nagyon illenek össze. A név új — legalább nem régibb keltú mint Vilmonak eszázársága, a tér pedig legalább is a XVII. századból való. Érdekes volna tudni, ki előtt helyet o császári felségének; van itt egyébiránt Bismarck palota meg Moltke palota is. A mámor első pillanatában elfeledték a jó százszok sajtó fájalmukat; féld, hogy keserű lesz a kijózanodás! . . .

Ha a kézi könyv nem is figyelmeztet ritkított betűvel a „japan palotára”, lehetetlen volna még is elkerülni. Az imposans épület már a tulsó partról lát-batú zöld rozsdás réz fűdelével.

Hogy a ménkő nem út bele tiszta égből ennyi érezbe egy rakáson!

A palota megfelelő nevének, azt hiszn az ember, hogy legalább is a japáni követ lakik benne.

A heregovinai amazon. A véres drámában, mely a heregovinai hegyek közt előadatik, egy új nagyított elem lépett fel: az emancipált nő, de azért nagyobb meg van emancipálva. Hősnő akar lenni, mint a legutóbbi lengyel felkeléskor annyit emlegetet Pustowojtoff kisasszony, csak az a baj, hogy ez idő szerint még nem találta meg Langievicet. Utazásának indoka ellenállhatatlan epedés de az epedés célja, nagy titok, melyet anazonunk rendkívül gondosan őriz. Markus k. a-nak nevezi magát. Törökösen nyergelt dalmatai gebón nyargalva jött be Ragusa felől a felkelő tartományba. Szüzi évében gyógyházzal kirakott szög revovelt viselt, ezüst markolatú laudzárszerű kard libegett le sötét öltövényéről, süvege alól dus szőke flörtök omoltak alá. Mikor a felkelők első csapatát meglátta, teli marokkal pénzt szórt közéjük e szavakkal „Neszetek hősök, kergessétek el a törököket, segítetek majd amennyire karom elér.” Tagadhatlan, hogy o beszédben sok a lelkesedés, de annál kevesebb a logika. Mert a pénz nem hogy eltaszító hatást gyakorolna a törökre, hanem éppen ellenkezőleg. Es a kisasszony kezo so ér nagyon messzire. Hanem a pénz szorása azt vonta maga után, hogy a uaiv-lobbanékony szabadság harcosok, mikor o nő hírét vették, őt valami telt pénzes száknak képzelték, a melyben csak kaparaszni kell és megkapnak mindent, a mit egy délszláv felkelő csak kívánhat. Természetes, hogy ebből az illusióból hamar fogiak kiábrándulni, mert a hollandi pénz-zsáknak is van ám fenéke. Egyenlőre nem tudjuk, hogy Markus kisasszonyból egy második Pustowojtoff, vagy plane egy orléáni szűz nővi o ki magát, de kívánatos volna, hogy ez a remek kaland diestelen véget ne érjen valamelyik török haremében.

— Mauthner Odön magkéréskedésének ideitavaszi árjegyzéke megjelent, és mai számunkkal küldetik szét. Már több ízben volt alkalmunk ezen rövid foglalása óta a gazdaközönség általános elismoresét kiérdemlelt üzletet, mint szolidat, és megbízhatót ajánlani. Ez uttal szivesen ismételjük ez ajánlatot, figyelmeztetvén a gazdákat főképp a takaromány és repa-magvakra, valamint a legjobb külföldi forrásokból szerzett virág és konyhakerti magvak nagy választékára.

A pénzügyminiszter körrendelete az ország összes törvényhatóságaihoz. Felmerült kétélyek eloszlátása tekintetéből az 1875. évi október 22-én 54.966. sz. alatt kelt körrendeletom kapcsában a földmívelés- ipar- és kereskedelmi m. kir. miniszter ural egyetértőleg szoros mihezartás végett tudatom a törvényhatóságokkal, hogy a f. évi január hó 1-e óta egyedül használatú bélyeges kincstári úrlapokon kiállított a marhalevelelrő feljegyzett marha iránt tulajdonjog-nak a vovőre történt átruházása a vásár helyén illetékes közeg által igazoltatik, az 1875. évi XXV. t. cikk 14. §-ának értelmé szerint nem esnek semmi bélyegilleték alá. Ha azután az új tulajdonos, kinek mint vásárlónak a neve az eredeti marhalevelek hát-lapjára feljegyeztetett, a marháknak ismétli eladása, vagy ily célból más helyre való elszállítása alkalmá-a saját tulajdonjogát igazolni tartozik, ily esetekben mindig új bélyegköteles marhalevelet kell váltania, mely az illetékes közeg által a marha korának megfelelő bélyegű kincstári úrlapon lesz a marhatulajdonos igazolására kiállítandó. Jelen rendeletom pontos fogana-tosítására a törvényhatóság területén marhalevelek kiállításával megbízott közegek haladéok nélkül utasi-tandók. Budapeston, 1876. január hó 20-án Széll.

A német élelmesség azonban most az egyszerre meglegészik a nével is.

Építője Fásch a történelmileg ismert Flemming tábornok megbízásából. De a palota nem soká maradt első tulajdonosáé, H. Ágost király beleszeretett és ki-sajátította nyaralójának. E minőségében is azonban csak néhány évig maradt, hogy sokkal szentebb cé-loknak szolgáljon.

„Museum publico usui patens“!

A benne rejltő kincsek és gyűjtemények a kir. család tulajdonáé ugyan, de a közönség használatára van átengedve.

Hogy fogalmat nyujtsak e gyűjtemények nagy-szerűségéről csak azt az egyet említem meg, hogy a könyvtár jegyzéke magában 100 mond száz folio kötet.

Tehát már magában egy kis könyvtár, melyhez képest aztán elképzelhetjük a több mint egy millió kötet értékét.

Minthogy azonban o roppant áldozatok mind kárba vesznének ha érintetlenül hevernének, — gondoskodva van arról is, hogy legyen a ki használja.

Van Dresdának a polytechnikumon kívül több mint 30 közép tanintézet; az elemi iskolák persze ezen kívül. Mely intézeteknek aztán a legutóbbi ki-mutatás szerint volt 1874 ben 15,500 tanulója, 340 osztálylyal; 18 igazgató, 200 rendes és 40 segéd sz-szesen tehát 258 tanárral.

Könnyű kiszámítani, hogy a 177 ezer lakosság-nak 81%-je iskolába járó, s hogy minden 697 lélekre illetőleg minden 58 tanulóra esik egy tanár.

E számok pedig igen kedvezőknek mondhatók. Különösen ha tekintetbe vesszük azt, hogy az utolsó tehát 1874-ik évben a tandíj bevetel 64000 tallér el-lenében 200,000 tallér kiadás fedeztetett, és hogy a város az utolsó negy év alatt 600 tallért áldozott csak új iskolák építésére.

Hanem a számok nem a tárczába valók — leg-feljebb ha pénztárczáról van szó és azokról a számok-ról, amik a pénzjegyre írvák.

Viszátérve az új hidon, melynek egyik felét kö-zönséges, másikat vasuti közlekedésre használják.

Azt hittem hogy ha egy-egy ló mellett úgy vá-ratlanul eldübörög egy mozdony, az legalább is az Elbébe ugrik, hanem úgy látszik a jámbor állatok már

Kis laború. Vugrovec Horvát faluban a csen-dörök és lakosok közt összejövetés történt A falu a zágrábi érsekiség uradalmának egyike s mintegy 20.000 ffrtal van különféle urbéri dijjakkal hátrálékban. A la-kosság nem akarva fizetni, A végrehajtás jan. 18 ó 19. napjára volt kitűzve, Ekkor a parasztok egy ré-sze, hogy a csendörök ne jöhessenek a faluba, 19-én megszállotta a vugroveci utat. Másnap az elégedetle-nek összejöttek, a helység előjáróságát egyszerűen elesapták s a maguk emberét választották meg bír-ónak. Hat esendör azonban mégis bejutott a faluba. Ekkor vagy háromszáz ember botokkal, baltákkal és puskákkal fölfegyverkezve a templomnál összejöttek, a harangot félreverték. A csendörök békés uton igyeke-tek a zavargókat szétoszlatni, de ezek folyton fenye-getőbben viselkedtek magukat. Végre a csendörök, kik a legkomolyabb veszélyben forogtak a tömegre létek. Négy paraéz azonnal halva maradt, őt pedig súlyos sebet kapott. A kormány azonnal tíz csendört s 40 katonát küldött a helyszínére s a törvényes vizagálat már megindították.

Egy olispáni körlevél a többek közt oly rabló-gyilkost is köröztet, ki magyarul, németül, oláhul, szer-bül, angolul, és törökül beszél. Ez aztán már igazán gazember lehet!

Kedélyes. — Két levelet közöl a „Nagyvárad.” Első levél: „Kedves barátom! Kétségbe vagyok este. Ma találkám van egy szép hölgygyel, — és nincs pénz-em. Ha nem tudsz tíz aranyat kölcsönözni, küldj két töltött pisztolyt. Erszényed vagy életem! Üdvözöl S...” -- Második levél: Kedves barátom! Végtelenül sajnálom, hogy nem tehetek épen ohajod szerint. Magam is pénz-zavarban vagyok. De imo itt küldök öt aranyt és egy pisztolyt. Szivesen adom. Barátod Z. — Utóirat: A pisztoly még sohasem mondott csatlórtótköt.”

Mire nem képes a szerelem. Nem mindennapi esetről értesítenek Eperjesről. Egy ottani vagyonos fiatal ember halálosan szerelmes volt egy szegény, de igazán ragyogó szépségű leányba, ki azonban fájda-lom! egyik lábára sánta volt. A fiatal ember nőül akarta venni a leányt, s meg is kérte kezét; a leány azon-ban kosarat adott, csak azért ugymond, mert mint sánta leányt fogadása tartja férjül is csak sántát választani. S mit tett fiatal emberünk? ballábszárát még aznap egy golyóval zuzta szét, hogy ő is sánta legyen. A határtalan szerelem nagyon meghatotta a leányt, ő is forró szerelemre gyulladt az ifju iránt, Most már az ifju sebe begyógyulván, azután megtart-ják a lakodalmat.

— A tolvaj furfang non plus ultrája A pá-risi Varietés színházban jelenleg egy Morris nevű szí-nész ragadja csodálkozásra a közönséget. Fekete ölt-önyben jön a színpadra s ez a nézők szeméi előtt lassanként parasztnő, majd matróz cocotte vén ember stb. öltönyévé változik. Ennek a Morris urnak veszo-delmes concurrense akadt Londonban, esakhogy ez ügyességét egészen más műfajban practizálja. A lon-doni ékszerárusokat és pénzváltókat ugyanis már régen csalja valami gazember, ki hallatlan ügyességgel végzi munkáját. Így pl. egy öreg, előkelő kinézésű szürkeszakállu ur lép a kereskedésbe s egy gyémánt ékszert kér megtekintés végett, mivel, ugymond, fele-ségét születésnapjára ilyennel akarja meglepni. Előt mutatnak neki egy garnitúrát, mit az öreg ügyelmet son megvizsgál — s akkor egyszerre egy ugrásra, kint van a boltból. — A bolt személyzote utána ro-

megszokták, valamint lassanként abba is bele nyu-gosznak, hogy van valami, a mi még nálunknál is gyor-sabban jár a földön — s ez alföldi szójárással élve a tűzes feve.

Az udvari színházzal átellenben néhány lépés egy ócska ajtóhoz vezet, melyen rövid pár percz alatt több nő tűnik el. Az ajtó valami régi zárdá bomca-tére emlékeztet. — Ugyan mi lehet az?

Kérdésközdül a „Helbig's Restaurant” után — azon ajtóhoz utasítanak.

Kételkedve lépéd át a küszöböt, hanem a mit látsz az rögtön eloszlátja aggodalmadat.

A hely esakugyan vendéglő — még pedig az első ranguk egyike. A város felé eső részo fűdel alatt van üveg falakkal, udvara közvetben az Elbére nyulik.

A több asztal között gázlámpák, és néhány cserje. A késő ősz daczára is hajlandó az ember hinni, hogy a „zöldben” van. Délutáni egy órakor még kint is meglehet ülni. Helyet foglalék egy asztalnál és néz-tem a hőmpölygő habokat.

Hová siettek? Forduljatok meg! Vigyetek ud-völzetet szép hazámnak!

A hullámok habocskákat hánytak, oda csapód-tak a lábám alatt elterülő parthoz, mintha mondták volna: jöjj inkább te velünk, elvisszünk magunkkal.

Valjon e kötekedő haboknak mikor fogom azt mondhatni: mit üzentek szép hazámnak? . . .

A habokkal kezdett szóváltásomat megzavarta a pinczér ur! (A százszok a pinczért megurazták.) Oh azok a pinczerek igazán olyan . . . olyan kedves, sze-retetre méltó előzékeny emberek, az embernek jó pénz-ért vajjal sült „rostbeuff”-et és bajor sört is hoznak. Rostbeuff és bajor sör az Elbe partján.

Elvégzem szerény ebédemet, s egy droschko-bo szállva, siettem a dresda-herlini indóházhoz. A vonat mely Berlinbe volt szállítandó — már készen állt. 3 ik csengetés. „Fertig“!

Ismét tovább! Ejszak felé!

K o m l ó,

(Folyt. köv.)

